

full dominical

Església de Menorca

Número 2275 - Any XLV - 8 març 2026

“La Cuaresma es el tiempo en el que la Iglesia, con solicitud maternal, nos invita a poner de nuevo el misterio de Dios en el centro de nuestra vida, para que nuestra fe recobre su impulso y el corazón no se disperse entre las inquietudes y distracciones cotidianas”.

(Papa León XIV)

8M. CELEBRACIÓ, REIVINDICACIÓ I CONVERSIÓ

Avui el calendari civil i el calendari litúrgic coincideixen a donar protagonisme a les dones.

L'any 1977, l'ONU va declarar el 8 de Març com a Dia internacional de la Dona, recollint la tradició social que, des de feia dècades, dedicava aquest dia a les dones treballadores per reivindicar el seu dret al vot, la igualtat laboral i la fi de la discriminació.

El papa Francesc va ser molt sensible a la persistència de la desigualtat: “L'organització de les societats a tot el món encara està lluny de reflectir clarament que les dones tenen exactament la mateixa dignitat i els mateixos drets que els homes. Es diu una cosa amb la paraula, però els fets i les decisions diuen una altra realitat. És una veritat que no podem negar: les dones són doblement pobres quan pateixen situacions d'exclusió, maltractament i violència, perquè tenen menys possibilitats de defensar els seus drets” (discurs a la II trobada mundial de moviments populars, Bolívia 9 de juliol de 2015).

Per açò continua essent necessari marcar en el calendari una data que ens hi faci fixar. I d'aquesta jornada, que és al mateix temps

de celebració dels avanços aconseguits i de reivindicació del camí que encara queda per recórrer, enguany coincideix amb el tercer diumenge de Quaresma, i l'evangeli que llegim avui és el conegut episodi de la trobada de Jesús amb la samaritana que treia aigua al pou de Sicar (Jo 4, 4-52). Felix coincidència, que als creients ens convida a afegir, a la celebració i la reivindicació pròpies del 8 de març, la crida a la conversió personal perquè aquesta jornada no sigui només l'expressió d'un desig, sinó un compromís de canvi.

La samaritana del pou de Sicar és una persona doblement exclosa: perquè és dona, i perquè és samaritana. La societat del temps de Jesús relegava les dones a l'esfera privada i les exclouia del diàleg públic. De la mateixa manera, jueus i samaritans mantenien una enemistat antiga. Els jueus consideraven heretges i impurs els samaritans, i evitaven qualsevol contacte amb ells.

En l'evangeli d'avui, Jesús demana aigua a la samaritana del pou de Sicar. Ella se n'estranya: un jueu parlant amb una samaritana? Però Jesús segueix parlant amb ella i la converteix en protagonista de la seva història: la dona fa seu el missatge transformador de Jesús, deixa el càntir (la vida d'abans), i corre al poble per explicar la seva experiència, provocant la conversió de molts altres. En un món que la volia callada i marginada, Jesús la fa missionera de la Bona Notícia.

Jesús i la samaritana ens continuen interpel·lant a nosaltres, homes i dones del segle XXI. Som cridats a la conversió de la nostra mirada, i a proclamar amb paraules i fets la dignitat i la igualtat de totes les dones, i encara més de les qui, per qualsevol altre motiu, són doblement descartades.

Miquel Àngel Maria,
Delegat diocesà de pastoral del treball

La compassió del bon samarità: estimar portant el dolor de l'altre

La Quaresma també és un temps d'accions petites i comunitàries per acompanyar a qui més ens necessita. Dia 14 de febrer, amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt, ens vam reunir al Seminari Diocesà (Ciutadella), amb l'acompanyament del professor Miquel Mora, que va compartir el que ell mateix anomena «Vivències de dolor, mort i resurrecció».

El ponent ens va recordar que l'acompanyament en la malaltia, la mort i el dol és molt més que una presència física: és saber escoltar, respectar el ritme de l'altre i reconèixer totes les dimensions de la persona (emocional, social, física i espiritual).

Així mateix, va manifestar que el dol es

presenta com un temps de fragilitat, però també d'obertura, de recerca de sentit i d'esperança, en el qual actituds com la paciència, la confiança, el respecte i l'escolta sincera esdevenen un suport autèntic.

La trobada va concloure amb el testimoni personal de Miquel Mora davant la malaltia i la mort de la seva filla Eva. Aquest dolor profund el va conduir a un camí de recerca interior, de formació teològica i de compromís en el servei d'acompanyament espiritual a persones que viuen situacions de malaltia i de dol.

Podeu veure la conferència completa al canal de YouTube del Bisbat de Menorca:

Gna. Mª Carmen Alberto
Delegada de Pastoral
de la Salut de Menorca

Diumenge III de Quaresma

Lectura del llibre de l'Èxode 17, 3-7

Salm responsorial 94

R: Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:
«No enduriu els vostres cors.»Lectura de la carta de sant Pau
als cristians de Roma 5, 1-2. 5-8Lectura de l'evangelí segons sant Joan
4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop de les terres que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era devers migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assegut devora el pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Va arribar una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «donam aigua.» li diu la samaritana: «¿com? ¿Vós, un jueu, em demanau aigua a mi, que som una dona samaritana?» Heu de saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per a treure l'aigua. ¿D'on treis l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. ¿És que vós sou més gran que ell?» Jesús li respongué: «els qui beuen aigua d'aquesta, tornen tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, no tindrà set mai més; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dins ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, donau-me sempre aigua d'aquesta: que no tenguí mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua d'aquest pou.» Ella li diu: «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, deis que el lloc on ha de ser adorat és Jerusalem.» Jesús li respongué: «Creu-me, dona, s'acosta l'hora que el lloc on adoreu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adora; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren, ho han de fer en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «el Messies som jo, que parl amb tu.» Molts de samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a veure'l, li pregaven que es quedàs amb ells. I s'hi va quedar tres dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «ara ja no creim només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de ver el Salvador del món.»

Lectura del libro del Éxodo 17, 3-7

Salmo responsorial 94

R: Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor:
«No endurezcáis vuestro corazón»Lectura de la carta del apóstol
san Pablo a los Romanos 5, 1-2. 5-8Lectura del santo Evangelio
según san Juan 4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42

En aquel tiempo, llegó Jesús a una ciudad de Samaria llamado Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el pozo de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al pozo. Era hacia la hora sexta. Llegó una mujer de Samaria a sacar agua, y Jesús le dice: «dame de beber». Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mi, que soy samaritana?» (porque los judíos no se tratan con los samaritanos). Jesús le contestó: «si conocieras el don de Dios y quién es el que te dice "dame de beber", le pedirías tú, y él te daría agua viva». La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?». Jesús le contestó: «el que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna». La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla. La mujer le dice: «Señor, veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén». Jesús le dice: «créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén adoraréis al Padre. Vosotros adoráis a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos; porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los verdaderos adoradores adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que lo adoren así. Dios es espíritu, y los que lo adoran deben hacerlo en espíritu y verdad». La mujer le dice: «sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo». Jesús le dice: «soy yo, el que habla contigo». En aquel pueblo muchos samaritanos creyeron en él. Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo».

Si coneguessis
el do de Déu

A nar a pouar no era solament treure aigua; era lloc de trobades i pactes: molts matrimonis hi van néixer i pactaren! Al costat d'un pou de Samaria, Jesús parla amb una samaritana.

Jesús passa per Samaria, camí de Galilea. Al migdia, no era l'hora d'anar a pouar; segurament trià aquesta hora per evitar trobar-se amb altres. O Joan ens vol fer entendre que és l'hora de plena llum i que la llum del món acaba de sorgir sobre Samaria, amb la revelació del Messies? Per als fariseus, Samaria necessitava conversió. Havia estat repoblada amb pagans pels assiris. L'enemistat i la desconfiança era mútua al llarg dels segles, i més en temps de Jesús. D'aquí l'esglai de la samaritana: que un jueu li demani aigua. I perquè la dona va escoltar, Jesús va poder oferir-li el vertader do: «Si coneguessis el do de Déu i qui és el qui et diu: "Donam aigua"; el do de Déu és Jesús mateix; és conèixer-lo. La dona anirà fent passes des de pensar Jesús com un profeta fins a reconèixer-lo com el Messies.

L'evangelista ens fa entendre que amb la vinguda del Messies, la faç del món canvia: totes les preguntes han estat respostes. Ara el culte ja no és qüestió d'un temple o una muntanya. L'aigua viva brolla de tot cor creient: «L'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.»

Jesús remarca el do: amb el Déu de l'amor, tot és do i perdó; la samaritana, que se sap força immoral, simplement accepta el do i el perdó. El do de Déu és Jesús mateix; és conèixer-lo.

I quan Jesús parla d'una font d'aigua que brolla dels cors dels creients ara pot associar la set dels altres. La samaritana es farà missionera entre els seus: «He trobat el Messies.»

El do de l'aigua viva, promès per Jesús, va lligat a la fe en Ell, segons l'anunci: «Qui creu en mi no tindrà set mai més». Indica, doncs, la realitat del baptisme, pel qual cada persona reconeix i acull Jesús no solament com a Profeta de Déu, sinó com el Crist, Fill de Déu i salvador del món, exactament com el camí de la dona samaritana i del seus compatriotes per arribar a la fe en el Messies. D'aquesta aigua, tot d'una en un instant posterior, explicada com identificable amb l'Esperit de Jesús que dona la vida a tot creient. Com la samaritana necessitam tenir un coneixement de tu a tu amb Jesús per a poder ser com ella missioners al nostre voltant.

Josep Sastre Portella

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIASalms de la
3ª Setmana

Dl. 9, Fèria: 2Re 5, 1-15a / Sl 41 / Lc 4, 24-30.

Dt. 10, Fèria: Dn 3, 25. 34-43 / Sl 24 / Mt 18, 21-35.

Dc. 11, Fèria: Dt 4, 1. 5-9 / Sl 147 / Mt 5, 17-19.

Dj. 12, Fèria: Jr 7, 23-28 / Sl 94 / Lc 11, 14-23.

Dv. 13, Fèria: Os 14, 2-10 / Sl 80 / Mc 12, 28b-34.

Ds. 14, Fèria: Os 6, 1-6 / Sl 50 / Lc 18, 9-14.

Dg. 15, IV de Quaresma: Is 16, 1b. 6-7. 10-13a / Sl 22 / Ef 5, 8-14 / Jn 9, 1-41.

Què celebrem?

“El Senyor sigui amb vosaltres” “I amb el vostre esperit”

La primera salutació de tota celebració litúrgica comença amb *El Senyor sigui amb vosaltres. I amb el vostre esperit*. Aquesta salutació, amb aquest primer formulari, apareix en l'Eucaristia quatre vegades i en llocs clau, teològicament parlant: a l'inici de la celebració, abans de l'Evangelí, en els diàlegs del prefaci i en el comiat. És un acte ministerial, al servei de la presència de Crist en l'assemblea i en el seu ministeri.

Si analitzem els termes: *El Senyor sigui amb vosaltres* fa referència a l'assemblea eclesial. El sacerdot no està inclòs en aquest “vosaltres”.

I amb el vostre esperit. Que el Senyor estigui en el sacerdot, per complir bé el seu ministeri, ja que ell també té necessitat de l'oració de tots. Gràcies a l'Esperit aquest home és prevere o bisbe.

Aquest és el primer element clau del ritu d'entrada de tota celebració litúrgica i que comporta tota una comprensió teològica i una eclesiologia rica en contingut. Sant Joan Crisòstom ens explica

Toni Barber

el seu significat teològic: *Si no fos perquè hi ha l'Esperit en el vostre bisbe, quan fa poc ha pujat a l'altar al començament de la celebració i us ha donat la pau a tots vosaltres, heu aclamat tots a una: “I amb el teu esperit”. Amb aquesta resposta us recordeu a vosaltres mateixos que no podria fer res el qui presideix sense l'Esperit, que es qui realitza el místic sacrifici.*

Jordi Font Plana,
prevere del bisbat de Girona

Comunicació al servei de l'Església

«Ecoltar i dejunar.

La Quaresma com a temps de conversió»

Aquesta setmana feim una pausa en l'itinerari per mitjans cristians, per a conèixer les idees principals del missatge del Papa Lleó XIV per a aquesta Quaresma: «Ecoltar i dejunar. La Quaresma com a temps de conversió».

El Papa Lleó XIV ens convida, en primer lloc, a demanar “la gràcia de viure una Quaresma que faci més atent la nostra oïda a Déu i als més necessitats”. “Les nostres parròquies, famílies, grups eclesials i comunitats religioses estan cridats a fer durant la Quaresma un camí compartit, en què l'escolta de la Paraula de Déu, així com del clam dels pobres i de la terra, es converteixi en forma de vida comuna”, assenyala el Sant Pare.

Així mateix, el Papa assenyala que el dejuni “constitueix una pràctica concreta que disposa a l'acolliment de la Paraula de Déu” i que “també ha d'incloure altres formes de privació desti-

Mensaje del Santo Padre
LEÓN XIV
PARA LA CUARESMA 2026

Escuchar y ayunar
La Quaresma como tiempo de conversión

nades a fer-nos adquirir un estil de vida més sobri, ja que només l'austeritat fa forta i autèntica la vida cristiana”.

Un punt innovador en el missatge aquest any és la invitació a un dejuni molt concret: l'abstinència de paraules que fereixen. Lleó XIV insta així els fidels a «desarmar el llenguatge», renunciant a les calúrnies, judicis immediats i paraules que fan mal. Finalment, el Papa recorda que la Quaresma té una dimensió comunitària ineludible. No es tracta només de la conversió individual, sinó de transformar l'estil de les relacions a les famílies, parròquies, i grups eclesials.

Gabinet de Comunicació
del Bisbat

l'entrevista a:

LOLITA RIBOT

Lolita Ribot és salesiana, Filla de Maria Auxiliadora. Els dies 2, 3, 4 i 5 de març va conduir les xerrades quaresmals a Ciutadella i Maó, sobre el tema “No tenguis por, que jo som amb tu i tu ets amb mi” (Isaïes 41, 8-10).

Com va presentar aquest tema a les xerrades que va impartir a Ciutadella i Maó?

—En preparar el tema vaig pensar que realment estem en un moment difícil en el nostre món. I si tenim el mal costum! de mirar els telediaris, quedem espantats de tantes situació que avui vivim. I penso sovint que alguna cosa no es diu i queda amagada en el nostre món. Perquè els que creiem en Déu, no podem creure que ara està de vacances o, com molts diuen, no existeix.

“No tenguis por, que jo som amb tu i tu ets amb mi”. De què no hem de tenir por avui en dia?

—Per això hem de recordar sovint que Déu sempre és amb mi, malgrat que a vegades costa de veure'l, que la seva encarnació és un fet que es realitza cada dia. Per això, vull dir ben fort: QUE NO PODEM TENIR POR, ELL ÉS AMB NOSALTRES.

Però sí és amb nosaltres o és també amb tothom, i junts podem fer aquest poble que ell somia per nosaltres. És a dir, tenim en les nostres mans i en el nostre cor el secret per fer un món cada vegada una mica millor. Jesús ens dona les pautes, ens comunica la seva experiència. I aquesta es la conversió que aquesta Quaresma volem fer. No caldran moltes paraules nostres, més aviat escoltar a aquest Déu que avui ens parla.

I com viure la Quaresma?

—Com cada any, personalment i com a comunitat, planifiquem què volem subratllar en aquesta Quaresma. Aquest any, seguint, la veu del Papa Lleó, ens deixarem involucrar i escoltar el clam que des del patiment i la injustícia, ens fan persones que viuen molt a prop nostre. Ens comprometem a renunciar alguna de las nostres comoditats i “fams” en favor d'aquest proïsme. En el meu cas, aquest camí el fem en comunitat, no només la nostra comunitat religiosa, sinó també amb la comunitat del Santuari de Maria Auxiliadora dels nostres germans salesians. La pregària, aquest temps és més acurada, ens anima i enforteix.

Ha canviat molt la manera de viure la Quaresma avui en dia?

—Realment, aparentment, no hi ha molta diferència de propostes d'un any al altre, però el qui ha de valorar el nostre camí i procés és aquest Déu que és amb nosaltres i ens coneix des de les entranyes de la mare. M'ha fet respecte anar a Menorca, sempre penso que molta gent que m'ha sentit pot dir millor el que jo vull dir. Però accepto la meua petitesa i em poso en mans del Senyor i em dic: No tinguis por... Déu és amb tu.

Toni Olives Camps

Agenda

Recés per als preveres
Dimecres 11 de març al matí al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Recés de Quaresma de Vida Creixent

Arxiprestat de Centre: dimecres 11 de març, a les 16.30 h, al Col·legi de la Salle, a Alaïor.

Tridu del Sant Crist del Paraires

A l'Església del Sant Crist, a Ciutadella: els dies 12, 13 i 14 de març a les 19 h, Corona Dolorosa i, tot seguit, a les 19.30 h Missa en sufragi dels confreres difunts en el darrer any.

Presentació del nou llibre del prevere J. Bosco Faner

A Ciutadella: divendres 13 de març, a les 20 h, a la parròquia de Sant Esteve.

Pròximament informarem de les presentacions que es faran als altres arxiprestats.

Oración Carmelitana

El jueves 12 de marzo, a las 19 h, en la capilla Ntra. Sra. del Carmen, en Ciutadella (C/ de Maó, 16).

24 hores per al Senyor

Adoració eucarística, confessions, pregària:

-Arxiprestat de Maó: dia 13 de març al Monestir de les Concepcionistes, amb l'inici de la Missa de les 9 h fins a les 22 h.

-Arxiprestat de Ciutadella: a l'església de Sant Miquel. Dia 13 de març de 16 a 20 h, i dia 14 de març de 8 a 12 h.

-Arxiprestat de Centre: informeu-vos a la vostra parròquia.

Jornada de Voluntarios de Radio María

El sábado 14 de marzo en Monte Toro, entre las 10 y las 18 h, encuentro de los voluntarios de Radio María Baleares.

Trobada dels responsables de les xarxes socials de la Diòcesi

Dissabte 14 de març, entre les 10 i les 12.30 h, a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella. Inscripcions fins dia 13 de març enviant un correu a comunicacio@bisbatdemenorca.org

Notícies nostres

El Temps de Quaresma s'encén amb torxes pels carrers de Ciutadella

Dia 20 de febrer Ciutadella va acollir un Viacrucis amb torxes, organitzat per la parròquia del Roser i la confraria de la Pietat de la Catedral. Amb una gran participació, els assis-

Katerina Pu-Diari Menorca

tents -entre ells, membres de les diferents confraries de Ciutadella- van recórrer en silenci els carrers del nucli antic, amb un itinerari que va incloure aturades a diferents indrets. Aquests espais es van transformar en les catorze estacions del Viacrucis, que commemoren la Passió de Crist.

El silenci, la pregària i la llum de les torxes van propiciar un ambient de serenor que va ajudar a viure aquest Viacrucis amb una gran devoció, convidant a reflexionar sobre les actituds encertades i les respostes a noves situacions, que ens duen a la pràctica de l'Evangelí en el segle XXI. (Font: Diari Menorca)

Fes un "Baden Powell"

El Dia del Pensament Escolta o del Fundador és un moment per posar en relleu la tasca educativa del Moviment Escolta (MSC), basada en l'educació en valors com el respecte, la solidaritat, el compromís i la responsabilitat.

Dia 21 de febrer, a la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, en Víctor Uwagba, educador i mediador intercultural, va fer una presentació molt propera i realista, amb la qual va assenyalar que l'escoltisme ofereix tots els ingredients per ser propulsors de la interculturalitat. El mètode escolta dona respostes per gestionar amb èxit moltes de les situacions amb les quals ens podem trobar en la nostra vida quotidiana. Per tant, si tens dubtes de com fer-ho, simplement "fes un "Baden-Powell" (fundador de l'escoltisme).

Escoltes de Menorca (MSC)

Enguany s'ha destacat especialment la importància de fomentar l'esperit crític i la interculturalitat. Educar en valors també significa ajudar els joves a fer-se preguntes, entendre la diversitat cultural que ens envolta i aprendre a conviure amb realitats diferents. Creim que només així podem construir comunitats més justes, inclusives i cohesionades.

Escoltes de Menorca (MSC)

Trobada diocesana de les confraries i germanats

Els carrers del centre de Maó van acollir, dia 22 de febrer, la trobada diocesana de confraries i germanats que es celebra cada any

el primer diumenge de Quaresma, i que va ser organitzada per la Delegació de Litúrgia i Pietat Popular.

Jacinto Calvo

La parròquia de la Mare de Déu del Carme va esdevenir el punt de trobada i partida del Viacrucis, una expressió de pietat popular que va comptar amb participants de tota l'illa, entre ells membres de cadascuna de les confraries i germanats de Menorca, que van assistir amb els seus penons i insígnies.

A aquest acte penitencial s'incorporà la imatge del Sant Crist del Carme, que suscita una viva devoció a Maó. Els joves músics de la confraria de La Pietat del Carme van acompanyar, amb peces religioses de la Setmana Santa, el silenci i la pregària d'aquesta trobada. (Font: Diari Menorca)